

بستن دبیرستان های تیزهوشان

است، نزدیکی دانش آموزان تندرست با این هم میهنان خود و پروراندن مهر و ایجاد صمیمیت از همان خردسالی میان آن ها شود. ناگفته نماند، شماری از خانواده ی نگارنده دست پرورده ی این آموزشگاه های "ربات ساز" هستند و دست کم خود بیننده ی ناروایی این سیستم بوده است. شاید بگویید چرا ربات ساز؟

دانش آموزی که از سد این آموزشگاه ها می گذرد، از آغاز احساس برتری نسبت به کسانی که پذیرفته نشدند خواهد داشت. سپس در زمان آموزش، با نگاه به رویکرد نخبه سازی در این مراکزها، بیشتر روی دانش های فنی و برای برنده شدن در المپیادها، تکیه می شود. بدین روی بیشتر همسان ربات می شوند و سازگاری آنان با مردم کمتر است. بهر روی این تصمیم را خجسته بنگاریم و گام دیگر باید در اندیشه ی بسته شدن آموزشگاه های خصوصی بود. رویکرد خصوصی سازی در زمینه ی آموزش و پرورش، به راستی زینده ی یک کشور پیشرفته ی امروزی نیست. دامنه ی خصوصی سازی در ایران روز به روز گسترش می باید. برخی خصوصی سازی ها هم در بزرگترین کشور سرمایه داری نیز دیده نمی شود. به امید اینکه روزی آموزش و پرورش و بهداشت و درمان در کشور ما به راستی رایگان شود. سخن از بهداشت به میان آمد، دانشکده های پزشکی "بین المللی" هم یکی از نارواترین کارهای وزارت بهداشت است و باید بسته شود. دلیلش را هم همه می دانند. زیرا تنها انگیزه ی وجودی این بنگاه ها، سود برای وزارتخانه است.

سرانجام پس از آزمون و خطاهای ناروا در پدیده های آموزشی آزموده شده ی جهانی، سرانجام یک تصمیم درستی در آموزش و پرورش گرفته شد. برپایه ی مصوبه ی تازه ی شورای عالی آموزش و پرورش، مراکزهای استعدادهای درخشان بسته می شود و دیگر "جدا سازی دانش آموزان" روی نمی دهد. در کشورهای بزرگ صنعتی اگر هرگونه ناروایی باشد، دست کم سیستم آموزش دانش آموزان در دبستان و دبیرستان دارای سیستم پخته و انسانی است. نه تنها در بیشتر این کشورهای سرمایه داری از دانش آموزان هزینه ای برای آموزش گرفته نمی شود، بلکه در بسیاری از کشورها کمک هزینه ای نیز به بهانه ی "برگشت مالیات کودکان" پرداخت می شود. در کشور ما که بر پایه قانون اساسی، آموزش کودکان باید رایگان باشد، نه تنها رایگان نیست، حتی در آموزشگاه های دولتی به انگیزه های گونه گون از خانواده ها هزینه دریافت می کنند. پدیده ی ناروای دیگر، جداسازی کودکان به تیزهوش و نا تیزهوش است. در کشورهای دیگر آموزشکده ها و کانون هایی برای دانش آموزان استثنایی هست، که ویژه ی آموزش و پرورش کودکان با ناهنجاری های فیزیکی و روانی است. گفتنی است نماینده های مردم آن کشورها (به وارون برخی از نماینده ها در ایران که مخالف بستن مراکز استعدادهای به اصطلاح درخشان هستند) پیشنهاد کرده اند که این کانون ها با آموزشگاه های همگانی ویژه کودکان هنجار یکی شود. انگیزه ی این پیشنهاد: پیشگیری از احساس جدا بودن آن دانش آموزان از جامعه و آشنایی بیشتر با دردهای آنان